

gens forslag. Det synes jeg bestemt også er i orden.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg kan da godt forstå SF's ordførers bemærkning om, at det kan være svært at forstå dette lovforslag, men sagen er jo altså ikke, at det bare drejer sig om ligestilling.

Det drejer sig jo også om den lovgivning, som er i øjeblikket, og det er jo altså den, SF vil ændre. Men der er jo ikke nogen uddybning af, hvad det koster, hvor stor gruppen af eneadoptanter er osv. Jeg synes, det er meget billigt at gå herop og sige, at Dansk Folkeparti ikke kan forstå forslaget, når forslaget er så dårligt formulert, som det er. Det synes jeg er en billig bemærkning.

Med hensyn til Ankestyrelsens afgørelse sagde jeg jo også, at jeg fandt de præmisser, som den havde afvist sagen på, urimelige. Derfor er jeg da indstillet på at se, om man kan bringe mere ligestilling ind i det ved at ændre lovgivningen. Det var nøjagtig det, jeg sagde.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Gammeltestamentlige holdninger som »fædrenes nedarvede synder« fik hr. Villy Søvnald svunget sig op til at bruge som argumenter i debatten. Jeg har ikke hørt nogen, der har fremført disse moralistiske argumenter overhovedet.

Det lå ikke bag det indlæg, jeg kom med. Det, jeg fremførte, var, at vi finder, at de to principper, som er bærende i dansk sociallovgivning og har været det i ganske mange år, nemlig for det første princippet om, at der skal være en social begivenhed, og for det andet princippet om, at der skal være et trangskriterium, er væsentlige principper, som vi ikke bare lige skal kaste over bord i forbindelse med dette forslag.

Det er altså principper, vi gerne vil have lagt til grund for den diskussion, vi skal have, når børneudvalgets betænkning kommer. I den forbindelse vil vi gerne kigge på SF's forslag.

Vores holdning er altså, at mennesker som er enlige, som selv søger at adoptere et barn, er altså herrer over aktiviteten og bør jo altså derfor også kunne lade aktiviteten bedømme ud fra de økonomiske muligheder, den pågældende selv råder over.

Altså er det her for os et spørgsmål om, hvorvidt der er behov for, at det offentlige går ind og dækker barnets tarv økonomisk, eller om det

ikke burde være noget, den, der søger adoptionen, selv bør tage vare på.

Det er sådan set problemstillingen, og det var det, jeg prøvede at sige i mit korte indlæg.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Gitte Seeberg):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 121: Forslag til lov om ændring af lov om kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder. (Ophævelse af lovens revisionsbestemmelse).

Af indenrigsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 29/11 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

I Socialdemokratiet håber vi, at dette forslag denne gang vil blive behandlet som en ekspeditionssag, da der alene er tale om, at revisionsbestemmelsen ophæves, så loven uændret permanentgøres.

Da vi behandlede forslaget om revisionsbestemmelsen i 1998, blev der fra flere sider udtrykt frygt for, at en permanentgørelse af loven ville medføre en udvikling i omfanget af lovens anvendelse, der tydede på, at der i løbet af nogle år ville blive tale om en kommunal erhvervsdrift i et uacceptabelt omfang.

Den frygt har vist sig at være helt ubegrundet, da omfanget af anvendelsen af loven kun udgør en ganske lille promille af kommunernes og amtskommunernes samlede køb af fremmede tjenesteydelser.